

KAVKAZ 2008 - deník

Středa 9.7.2008

- odjezd z Letohradu do Pardubic,
- předsednutí do 1.vagonu - setkání s Přerováky: Tomem, Fandou a Milanem
- v Praze na letišti omotávání bágů - pazvuky
- seznámení s Milanem – Fandovým zetěm a jeho kamarádem Michalem
- vedoucí skupiny Zdeněk přišel na setkání pozdě, je nás celkem 19, z toho tři baby
- let do Moskvy

Čtvrtek 10.7.

- přistání v Moskvě v 1,05, měnění peněz, Milanovi sežral automat 100 dolarů
- přesun na terminál 3 – jiné letiště
- 10 lidí odletělo do Minerálních Vod v 9,15
- úschova zavazadel, cesta autobusem a metrem na Rudé náměstí
- odlet v 16,35 do Minerálních Vod
- přejezd autobusem do BEZENGI
- o půl jedné zastávka u vojáků, hodinové zapisování našich pasů
- přejezd do tábora o půl čtvrté, spaní ve stanu s postelemi pro 4

Pátek 11.7.

- probuzení v devět
- uvítání od Zdenka, vedoucího výpravy, od cestovnou láhev vodky na seznámení
- odpoledne vycházka s Milanem na ledovec, Tom nás šel vyprovodit pouze 300m , ale nakonec tam došel v sandálech také
- večer posezení v baru, nakonec se nás tam sešlo 13 + Vilém u vedlejšího stolu

Sobota 12.7.

- v 9 hodin jsme odešli „nalehko“ přes morény a ledovec, kde jsme se poprvé všichni sešli kolem jedné hodiny
- Fanda se vracel pro foťák, který zapomněl na ledovci na šutru
- scénka Klokanky, když měla překročit trhlinu
- Míra spadl do trhliny a mladáci ho profesionálně vytáhli
- Milan nám zajistil místo na stan
- normálně je tam louka a teče tam potůček, nyní tam byl sníh
- já: „Fando, nechceš s něčím pomoci?“
- Fanda: „ Ani ne , vždyť já stejně nic nedělám.“
- nedodělali jsme pořádně fasádu u stanu
- v noci přšelo
- v noci Milana a Toma navštívili kozorozi, dělali binec, a tak nás vzbudili

Neděle 13.7.

- ráno bylo ažúro
- v 8,15 jsme vyrazili na Pik Semjonovského
- Klokanka zůstala v táboře
- občas, možná i většinou – stoupání hrůza
- dostali jsme se do výšky 3 800, dál to kvůli sněhu nešlo
- sestup zpátky po sněhu a občas i po pr....
- RUM- neustále, ať byla řeč o čemkoliv, tak to vždy skončilo u rumu
- v noci přšelo, tak jsme s Fandou měli noční hru, Fanda obětoval i kamenný polštář na

ukotvení stanu

Pondělí 14.7.

- při sestupu z tábořiště opět Klokanka udělala scénku, Vilém jí nesl batoh, aby vůbec sestoupila
- návrat zpátky do tábora, sprchování, praní
- večer v baru, my s Fandou jsme odešli dřív spát, a tak jich tam zůstalo pouze 10, slovní fórová přestřelka mezi Zdenkem a Milanem, Rusové se chtěli družít, čekali až přestane pršet, a tak se večírek protáhl
- v noci některé strany protekly, náš našťestí ne

Úterý 15.7.

- odpočinkový den
- ráno nás probudili Rusové z vedlejšího stanu, byli halasní a hlasití, neboť si natahovali vlaječky
- procházka s Milanem a Fandou po kempu, nahlédli jsme i oknem do „muzea“, později jsme se dozvěděli, že je to ubytování pro „lepší“ lidi, skončili jsme v druhém baru, kde dávali Jamese Bonda v ruštině, přišel tam i Tom s rozbitými hůlkami a nakonec do baru přišlo dalších deset lidí
- Milan spravil Tomovi hůlky
- vařili jsme oběd: Tom – rybičky, já – těstoviny se sýrovou omáčkou, Milan - rizoto a nejlepší lahůdku měl Fanda – těstoviny se sýrem a uzeným
- Fanda: „Po obědě se má ležet, anebo někam běžet, ale tady není kam.“
- odpolední siesta, někdo spal nebo četl, já jsem luštila sudoku
- porada – Zdenek nám nalil vodku od cestovky
- navečer se šlo do baru, decentní posezení, tentokrát měli i boršč

Středa 16.7.

- po osmé jsme vyrazili do údolí Mižirgi, 3x se přecházela řeka, pokaždé jsem s dopomocí přešla
- na druhé zastávce Fanda zjistil, že nemá stan, tak se s Milanem vraceli ho hledat, ale bohužel stan nebyl, tak se Milan vrátil sám a Fanda se vrátil do kempu
- mě ubytoval Zdeněk, neboť měl stan pro dva, pod námi měli stan Tom s Milanem, vedle byly další tři stany „Mirků“ a spol., přes údolí měli stan Milan s Michalem a zbývající tři stany byly na sněhu
- celé odpoledne padaly na protějším svahu laviny
- večer přišli i Michal s Milanem, povídání u čaje s Milanovým ruským těžkým, ale dobrým sušenkama, neustále jsme vzpomínali na Fandu, jak se má a že má u sebe rum
- na noc donesl Milan slivovici

Čtvrtek 17.7.

- po osmé jsme vyrazili na ledovec i s mačkami, dostali jsme se do sedla kolem 3 400m a dál to už nešlo, neboť tam byly velké trhliny – séraky
- kolem oběda jsme se vrátili a to už došel i Fanda, bohužel bez stanu, opalování, vaření oběda
- po obědě jsme se vydali po ledovci Milan, Fanda a já ke skalám, kde padaly laviny, našli jsme i ledovcovou jeskyni, lavina spadla pouze jedna
- Fanda spal v „žaráku“

Pátek 18.7.

- ráno přišlo, první odešli Fanda a Jarda – ten měl mokrý stan
- my jsme odcházeli poslední – Zdenek, Tom, Milan a já – kolem 10.hodiny
- kolem šesté jsme šli do hospody – Tom naplánoval večírek, Milan začal s koňaky, pokračoval Tom, Tadeáš, Zdenek a zakončila jsem to já, když jsem donesla celou láhev a Tom prohlásil, že jsem nejlepší chlap
- veselý večer, smáli jsme se všemu, Fandu dovedl Milan, Jarda se propil až do rána, Tadeáš usnul u Rusů, ti ho doprovodili do jeho stanu, jen si tam zapomněl bundu, ráno kolem třetí přišel do svého stanu Jarda s jedním Balkarcem a ten zahalekal: “Češi vstávajtě, vodku piť.”, Jarda později zvadnul a Balkarec odešel

Sobota 19.7.

- ráno Balkarec přišel a začali s Jardu znovu popíjet
- měli jsme se balit a přejíždět do vesnice Elbrus, ale Jarda nebyl schopen, tak ho sbalili Tadeáš s Milanem
- Balkarec přišel Jardu vyprovodit, donesl vodku, rajčata a okurky, čekali jsme na autobus
- kontrolovali nás vojáci a nic se nesmělo fotit
- přestoupili jsme do dvou oranžových aut, která nás stále vozila, cestou jsme nakupovali jídlo a vodku, Fanda si koupil stan, Jarda tygříka - utábořili jsme se v kempu Elbrus
- asi 1km před kempem nás kontrolovali vojáci

Neděle 20. 7.

- ráno jsme jeli do obchodu Milanovi pro boty, neboť se mu rozpadly
- Klokani si půjčovali lyže a zdržovali, jeli jsme k lanovkám pod Elbrus, Klokani šli lyžovat, my ostatní do hospody – pivo, šašliky
- dvěma lanovkami jsme vyjeli na Čeled', my někteří, co jsme měli špatné paty, tak jsme měli na nohou sandále a vyšli jsme na vrchol 3 500m
- když se jelo zpátky, tak se muselo druhé auto pro Klokany vrátit – opět zdržovali

Pondělí 21.7.

- djíždíme na Elbrus, nejdříve třemi lanovkami na Mir a potom pěšky na PRJÚT, kde se stanuje
- Tom a Milan, Milan a Michal, Fanda a já táboříme na kamenech, ostatní na sněhu
- někdo vychází na Pastuchovy skály, já jen k těm prvním dole, abych se neunavila

Úterý 22.7. – summit Elbrus 5642 m

- nadešel den D, domluvila jsem se s Milanem a Michalem, že půjdeme společně, ale oni ještě ve tři nebyli připraveni, tak jsem šla sama s tím, že mě dojdou
- předcházím červenou světlušku – a on to Tadeáš, který kouří i cestou na vrchol
- první krize přichází před hřebenem, další ze sedla na vrchol
- cestou jsem předešla tři „vláčky“ a vedoucí toho posledního mi říkal, že jdu moc rychle, oni že jdou dvě hodiny do sedla, tam jim dá oraz a další dvě hodiny jdou na vrchol a vyjdou všichni
- po deváté stojím na vrcholu, měla jsem s sebou miniaturní whisky a čokoládový doutník, který jsem si chtěla dát na vrcholu, ale zůstala mi pouze whisky, tu jsme si potom dali s Fandou večer ve stanu
- dorazil i Mírek, (co spadl do ledovcové štěrbině), společně jsme sešli do sedla, tam jsme se najedli (Mírek mi dal sýr a čabajku a napít, protože já jsem termosku s čajem dala Tomovi, co šel teprve na vrchol)

- po domluvě se Zdeňkem jsme nalehko s Mirkem vyrazili na druhý vrchol Elbrusu, asi sto metrů pod vrcholem se Mirek vrátil, měl strach, že by se zase mohl snít propadnout, a tak jsem tam vystoupala sama, byla jsme pro ně trochu exot, neboť sama, ženská a ještě cizinka
- scházela jsem cestou, kterou tam přede mnou vystoupal Milan
- po návratu do sedla jsem se setkala s Radkem, který mi říkal, abych spěchala, neboť se žene bouřka, jeden zřejmě ze strážců mě hnál před sebou, musela jsem dát dolů mačky a schovat je do batohu, abych nepřitahovala blesky
- Tadeáš nechtěl jít na vrchol, zbývalo mu asi 20 metrů, tak ho Michal přesvědčil, aby tam vystoupal, musel si zakouřit, najednou zahřmělo a uhodilo do vedlejšího vrcholu, tak spěchali zpátky
- došla jsem do stanu a byla jsem grogy
- Fanda mi uvařil polévku
- Tomáš s Milanem se sbalili a sjeli dolů do Elbrusu, kde nocovali a místo nich se nastěhovala hlučná ruská rodina

Středa 22.7.

- ráno po probuzení bylo nádherně, přešli jsme lanovkami do Elbrusu, kde jsme se setkali s Tomem a Milanem
- jela jsem nazpátek druhým autem, abych si poslechla jejich písničky Ó Rajda, Rajda a Já Čerkéz, ale toho jsem se nedočkala
- auto nás dovezlo až na místo, kde jsme stavěli stany
- odpoledne jsme jeli na Bazar - hrůza, zbytečně ztracený čas
- po sprše jsme navařili, Milan začal nalévat vodku, další láhev donesl Tadeáš a vše se vypilo
- vedle nás se utábořila druhá skupina Čechů, kteří byli v Bombaji - je jich 7 + vedoucí, zítra ráno odjíždějí na Elbrus, na který lezou až třetí den
- poté se vyrazilo do hospůdky „Větérek“ a pokračovalo se s vodkami - vyprovokoval to Tadeáš, potom Vítek donesl láhev a když jsem byla pozadu, tak Vítek na mě: „Tovaryšč učitel'nica nado vodku popít“
- Milanové odcházeli s Fandou, já jsem se podpírala s Tadeášem a když jsem došla ke stanu, tak jsem zjistila, že mi chybí taštička s doklady a penězi
- Fanda vylezl ze stanu, vzal čelovku a pomáhal mi ji najít, našla se kus za brankou

Čtvrtek 23.7.

- ráno jsme vstávali asi poslední před půl devátou
- vyrazili jsme bez Klokánů (ti ještě nebyli po snídani) do doliny Šelda
- my s odřenýma nohama jsme šli v sandálech, došli jsme přes bývalý vojenský tábor a šutry až k ledovci
- teď tady v bývalém vojenském táboře sedíme, odpočíváme a já píšu
- když jsme došli, tak chlapi z Přerova + Milan a Michal, Tadeáš, Vítek, Jarda a Zdenek zůstali na jedno pivo rovnou v hospodě, moje pivo neměli, tak jsem se šla osprchovat a najíst
- Tomáš koupil domů dvě vodky a Tadeáš ho začal hecovat, že když jednu vodku rozdělá, tak on koupí další a pak byli další a další, když já jsem přišla, tak jsem rovnou jednu také donesla
- Tadeáš usnul na stole (později ho odvedli Mirkové), Tomáš s Fandou a Zdenek odešli dřív

- také se tančilo, nejdřív jsem tančila jejich národní tance s Vítkem (ten se také vypařil), potom s Milanem a roztrhli jsme dvojici Rasula (našeho řidiče) a jeho mafiánské blondýnky

- Jarďa se opět „vyrýchtoval“, sundal si košili a boty, nemohli jsme ho dostat s Milanem a Michalem domů, on se usadil doprostřed silnice a nechtěl se hnout, za ním zastavilo auto (poměrně drahé i na ruské poměry) a řidič nám nabídl, že nás odveze, naložil Jarďu na přední sedadlo a my s Michalem jsme si sedli dozadu (Milan Bezděk se bál nastoupit, tak šel raději pěšky), Jarďa s řidičem kouřil a neustále mu říkal, že je mafián, když jsme dojeli k bráně, tak jsme museli čekat než přijde ta správná „děžurnaja“ a odemkne nám ji, řidič popojel 50 metrů a my jsme vystoupili, Jarďa vůbec nechtěl do stanu, tak s ním Zdeněk ještě popíjel, než se nechal Jarďa zastrkat do stanu

Pátek 24.7.

- když jsem ráno otevřela stan, tak Jarďa sháněl svoje věci - taštičku s penězi a boty, našťestí je měl u sebe Milan, ale foťák se nenašel
- odvezli nás k dolině IRIK
- byl tam utržený břeh, tak Klokanka zase nadávala
- Tom s Jarďou zůstali sedět na začátku a vůbec dál nešli, mě vzali Klokani pod křídla a obešli jsme celý utržený břeh
- v dolině jsme se utábořili pod stromem, někdo spal, také jsme se šli podívat k vodopádu
- zpátky jsme se vraceli jinou cestou, mně pomáhal Milan z Chrudimi, abych prošla, tak mi musel občas podat ruku
- stavili jsme se v obchodě, potom Rasul navrhl, abychom se zastavili na kávu a pirohy
- navečer decentní posezení na pivu

Sobota 25.7.

- v devět jsme odešli na tábořiště Zelenou gastinicu
- cestou tam jsme s Tomem a Fandou chtěli přebrodit řeku, protože tam byl stržený most, ale našťestí se nám to nepodařilo, neboť jsme šli špatnou cestou
- odpadky v kruhu obehnaném pletivem blízko řeky
- cestou zpátky jsme se stavili v hospůdce
- nahoře v moréně bylo jezírko
- také tam byla chciplá kráva
- konec oficiálního programu
- odpoledne jsme s Michalem vytáhli karimatky a lehli jsme si
- Mirek donesl vodku a začali jsme malinko popíjet
- rozlučkový večírek: šašliky, vodka, cola, pivo, tanečky

Neděle 26.7.

- ráno Fanda sháněl taštičku a foťák
- Zdenek ztratil mobil a doklady, díky mobilu se vše našlo na stráni vedle místa, kde byl večírek, byl ještě namazaný, a tak jsme odjížděli se zpožděním
- návštěva údolí a doliny se skalním oknem
- koupání v potoku, ovádi - nejvíc šli na Vítku
- někteří ochutnali od místních pečené maso a nabídli nám vodku
- Tadeáš si dal do pasu nálepku od piva Sibiřská koruna, tak po něm chtěli pokutu 5 000 rublů, ale Zdenek to ukecal na 300
- jsme zpocení, čekáme na odbavení
- spaní na letišti v Moskvě

A tady můj deník končí.